

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

29. ledna 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Ochrana zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin – Chráněné označení původu ‚Comté‘ – Změna menšího rozsahu u specifikace produktu – Žádost o změnu, která je předmětem žaloby podané k vnitrostátním soudům – Judikatura vnitrostátních soudů, podle níž se žaloba stává bezpředmětnou v případě, že Evropská komise změnu schválila – Účinná právní ochrana – Povinnost o žalobě rozhodnout“

ve věci C-785/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Conseil d'État (Státní rada, Francie) ze dne 14. listopadu 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 14. prosince 2018, v řízení

GAEC Jeanningros

proti

Institut national de l'origine et de la qualité (INAO),

Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation,

Ministre de l'Économie et des Finances,

za přítomnosti:

Comité interprofessionnel de gestion du Comté,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda senátu, S. Rodin (zpravodaj), D. Šváby, K. Jürimäe a N. Piçarra, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za francouzskou vládu D. Colasem, jakož i A.-L. Desjonquères a C. Mosser, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi D. Bianchim a I. Naglisem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: francouzština.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 26. září 2019,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 53 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2012, L 343, s. 1), článku 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ze dne 18. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení (EU) č. 1151/2012 Evropského parlamentu a Rady, pokud jde o stanovení symbolů Unie pro chráněná označení původu, chráněná zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality a o některá pravidla pro původ, procesní pravidla a další přechodná pravidla (Úř. věst. 2014, L 179, s. 17), a článku 10 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2014, L 179, s. 36), ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu, v němž proti sobě stojí GAEC Jeanningros, společné zemědělské sdružení, na jedné straně, a Institut national de l'origine et de la qualité (Národní institut pro záležitosti původu a kvality) (INAO) (Francie), ministr zemědělství a výživy (Francie) a ministr hospodářství a financí (Francie), na straně druhé, ohledně změny specifikace chráněného označení původu (CHOP) „Comté“.

Právní rámec

- 3 Bod 58 odůvodnění nařízení č. 1151/2012 uvádí:

„S cílem zajistit, aby zapsaná označení původu, zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality splňovaly podmínky stanovené tímto nařízením, by žádosti měly být posuzovány vnitrostátními orgány dotyčného členského státu v souladu s minimálními společnými ustanoveními, včetně vnitrostátního námitkového řízení. Komise by měla následně žádosti zkontrolovat, aby bylo zajištěno, že neobsahují zjevné chyby a že bylo zohledněno právo Unie i zájmy zúčastněných stran mimo členský stát žádosti.“

- 4 Článek 7 tohoto nařízení, nadepsaný „Specifikace produktu“, v odstavci 1 uvádí:

„1. Chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení musí být v souladu se specifikací, která obsahuje alespoň:

- a) název, který má být chráněn jako označení původu nebo zeměpisné označení, v podobě používané při obchodování nebo v běžném jazyce a pouze v jazycích, které jsou nebo byly v minulosti používány k popisu konkrétního produktu ve vymezené zeměpisné oblasti;
- b) popis produktu, případně včetně surovin, a základních fyzikálních, chemických, mikrobiologických nebo organoleptických vlastností produktu;
- c) definici zeměpisné oblasti vymezené s ohledem na souvislost uvedenou v písm. f) bodě i) nebo ii) tohoto odstavce a tam, kde je to vhodné, údaje dokládající splnění požadavků čl. 5 odst. 3;
- d) důkaz, že produkt pochází z vymezené zeměpisné oblasti uvedené v čl. 5 odst. 1 nebo 2;

- e) popis metody získání produktu a případně autentických a neměnných místních metod, jakož i údaje o balení, pokud tak stanoví seskupení žadatelů a ve vztahu k danému produktu dostatečně odůvodní, proč musí být produkt v zájmu zachování jakosti, zajištění původu či zajištění kontroly zabalen ve vymezené zeměpisné oblasti, s ohledem na právo Unie, zejména v oblasti volného pohybu zboží a služeb;
- f) údaje, které dokládají:
 - i) souvislost mezi jakostí nebo vlastnostmi produktu a zeměpisným prostředím podle čl. 5 odst. 1 nebo
 - ii) tam, kde je to vhodné, souvislost mezi danou jakostí, pověstí či jinou vlastností produktu a zeměpisným původem podle čl. 5 odst. 2;
- g) název a adresu orgánů nebo, jsou-li k dispozici, název a adresu subjektů, které ověřují soulad s ustanoveními specifikace produktu podle článku 37, a jejich konkrétní úkoly;
- h) jakékoli zvláštní pravidlo týkající se označování dotyčného produktu.“

5 Článek 49 uvedeného nařízení, nadepsaný „Žádost o zápis názvů“, v odstavcích 2 až 4 stanoví:

„2. [...]

Členský stát žádost vhodným způsobem přezkoumá, aby ověřil, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky příslušného režimu.

3. Členský stát zahájí v rámci přezkumu podle odst. 2 druhého pododstavce tohoto článku vnitrostátní námitkové řízení, kterým se zajistí náležitě zveřejnění žádosti a poskytne přiměřená lhůta, během níž může každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem, která má bydliště nebo je usazena na území tohoto členského státu, podat proti žádosti námitku.

[...]

4. Pokud se členský stát po posouzení všech obdržených námitek domnívá, že požadavky tohoto nařízení jsou splněny, může žádosti vyhovět a předat dokumentaci žádosti Komisi. V tomto případě informuje Komisi o přípustných námitkách obdržených od fyzických nebo právnických osob, které dané produkty uváděly na trh v souladu s právem a používaly dotyčné názvy nepřetržitě po dobu nejméně pěti let přede dnem zveřejnění podle odstavce 3.

Členský stát zajistí, aby jeho vyhovění žádosti bylo zveřejněno a aby každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem měla možnost odvolání.

[...]“

6 Článek 50 odst. 1 tohoto nařízení stanoví následující:

„Komise vhodným způsobem přezkoumá každou žádost, kterou obdrží podle článku 49, aby ověřila, zda je oprávněná a zda splňuje podmínky příslušného režimu [...]"

7 Článek 53 nařízení č. 1151/2012, nadepsaný „Změna specifikace produktu“, uvádí v odstavci 1 a 2:

„1. Seskupení, které má oprávněný zájem, může požádat o schválení změny specifikace produktu.

V žádosti se uvedou požadované změny a jejich odůvodnění.

2. Pokud změna zahrnuje jednu nebo více podstatnějších změn specifikace, řídí se žádost o změnu postupem podle článků 49 až 52.

Pokud jsou však navrhované změny menšího rozsahu, Komise žádost schválí, nebo zamítne. V případě schválení změn, které znamenají změnu prvků uvedených v čl. 50 odst. 2, zveřejní Komise tyto prvky v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Aby určitá změna v rámci režimu jakosti popsaného v hlavě II byla považována za změnu menšího rozsahu, nesmí:

- a) se týkat hlavních vlastností produktu;
- b) měnit souvislost uvedenou v čl. 7 odst. 1 písm. f) bodě i) nebo ii);
- c) zahrnovat změnu názvu produktu nebo jakékoli části tohoto názvu;
- d) se dotýkat vymezené zeměpisné oblasti ani
- e) zpříšňovat omezení obchodu s daným produktem nebo jeho surovinami.

[...]"

- 8 Článek 6 nařízení v přenesené pravomoci č. 664/2014, nadepsaný „Změny specifikace produktu“, stanoví v odstavcích 1 a 2:

„1. Žádost o změnu specifikace produktu podle čl. 53 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012, která není menšího rozsahu, musí obsahovat vyčerpávající popis a konkrétní důvody každé změny. Popis u každé změny podrobně porovná původní specifikaci produktu a případně původní jednotný dokument s navrhovaným pozměněným zněním.

Žádost musí být vypracována tak, aby nevyžadovala žádné další vyjasnění. Musí obsahovat všechny změny specifikace produktu a případně jednotného dokumentu, pro něž je požadováno schválení.

[...]

2. Žádosti o změnu menšího rozsahu, které se týkají specifikace produktu s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, se předkládají orgánům toho členského státu, v němž se nachází zeměpisná oblast chráněného označení. [...] Je-li členský stát toho názoru, že požadavky nařízení (EU) č. 1151/2012 a předpisů přijatých na jeho základě jsou splněny, může Komisi předložit dokumentaci žádosti o změnu menšího rozsahu. [...]

V žádosti o změnu menšího rozsahu se navrhuje pouze menší změny ve smyslu čl. 53 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012. Je třeba v ní tyto změny menšího rozsahu popsat, uvést souhrn důvodů, proč je změna potřebná, a prokázat, že navrhované změny lze považovat za změny menšího rozsahu v souladu s čl. 53 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012. Žádost u každé změny porovná původní specifikaci produktu a případně původní jednotný dokument s navrhovaným pozměněným zněním. Žádost musí být vypracována tak, aby nevyžadovala žádné další vyjasnění, a musí obsahovat všechny změny specifikace produktu a případně jednotného dokumentu, pro něž je požadováno schválení.

Neinformuje-li Komise žadatele do tří měsíců po doručení žádosti jinak, považují se změny menšího rozsahu uvedené v čl. 53 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 1151/2012 za schválené.

Žádost o změnu menšího rozsahu, jež není v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce, není přípustná. Automatické schválení podle třetího pododstavce tohoto odstavce se na takové žádosti nevztahuje. Je-li žádost považována za nepřípustnou, informuje o tom Komise žadatele do tří měsíců po jejím doručení.

Komise schválenou změnu specifikace produktu, která je menšího rozsahu a nepředstavuje úpravu prvků uvedených v čl. 50 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, zveřejní.“

- 9 Článek 10 prováděcího nařízení č. 668/2014, nadepsaný „Procesní pravidla pro změny specifikace produktu“, uvádí v odstavci 1 a 2:

„1. Žádosti o schválení změny specifikace produktu, která není menšího rozsahu, u chráněných označení původu nebo chráněných zeměpisných označení se vyhotoví v souladu s formulářem v příloze V. Tyto žádosti se doplňují v souladu s požadavky stanovenými v článku 8 nařízení (EU) č. 1151/2012. Pozměněný jednotný dokument se vyhotoví v souladu s formulářem v příloze I tohoto nařízení. Odkaz na zveřejnění specifikace produktu v pozměněném jednotném dokumentu musí vést k aktualizovanému znění navrhované specifikace produktu.

[...]

2. Žádosti o schválení změny menšího rozsahu podle čl. 53 odst. 2 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 1151/2012 se vyhotoví v souladu s formulářem v příloze VII tohoto nařízení.

K žádostem o schválení změny menšího rozsahu týkající se chráněných označení původu nebo chráněných zeměpisných označení se připojí aktualizovaný jednotný dokument (pokud došlo ke změnám), který se vyhotoví v souladu s formulářem v příloze I. Odkaz na zveřejnění specifikace produktu v pozměněném jednotném dokumentu musí vést k aktualizovanému znění navrhované specifikace produktu.

Členské státy k žádosti pocházející z Unie připojí prohlášení, že žádost podle nich splňuje podmínky nařízení (EU) č. 1151/2012 a ustanovení přijatých na jeho základě, a odkaz na zveřejnění aktualizované specifikace produktu. K žádostem pocházejícím ze třetích zemí připojí dotčené seskupení nebo orgány třetích zemí aktualizovanou specifikaci produktu. Žádosti o změnu menšího rozsahu v případech podle čl. 6 odst. 2 pátého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 zahrnují u žádostí, které pocházejí z členských států, odkaz na zveřejnění aktualizované specifikace produktu a u žádostí pocházejících ze třetích zemí aktualizovanou specifikaci produktu.

[...]“

- 10 Rozhodnutím Komise byla dne 1. června 2018 (Úř. věst. 2018, C 187, s. 7) schválena žádost o změnu menšího rozsahu u specifikace CHOP „Comté“.

- 11 Bod 5.1.18 specifikace CHOP „Comté“ zní:

„K dojení dochází dvakrát denně, a to ráno a večer v pravidelných hodinách, z toho důvodu není možné samoobslužné dojení. Robotizované dojení je zakázáno.

[...]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 12 Dne 8. září 2017 přijal ministr zemědělství a výživy a ministr hospodářství a financí vyhlášku o schválení specifikace CHOP „Comté“, ve znění návrhu INAO, za účelem předání této specifikace ke schválení Komisi v souladu s postupem stanoveným v článku 53 nařízení č. 1151/2012.
- 13 Cílem této změny uvedené specifikace, která byla považována za změnu menšího rozsahu, bylo doplnit do bodu 5.1.18 této specifikace zákaz robotizovaného dojení při produkci mléka určeného k výrobě sýru Comté.
- 14 Žalobou podanou dne 16. listopadu 2017 u Conseil d'État (Státní rada, Francie) se GAEC Jeanningros domáhalo zrušení uvedené vyhlášky ze dne 8. září 2017 v rozsahu, v němž byl tento zákaz schválen.
- 15 V průběhu tohoto řízení mezitím Komise rozhodnutím zveřejněným dne 1. června 2018 (Úř. věst. 2018, C 187, s. 7) schválila na základě čl. 6 odst. 2 třetího pododstavce nařízení v přenesené pravomoci č. 664/2014 žádost o změnu menšího rozsahu u specifikace CHOP „Comté“ dotčené v původním řízení v souladu s čl. 53 odst. 2 druhým pododstavcem nařízení č. 1151/2012.
- 16 V této souvislosti si předkládající soud klade otázku, zda skutečnost, že Komise podle čl. 53 odst. 2 druhého pododstavce nařízení č. 1151/2012 schválila žádost o změnu menšího rozsahu u specifikace CHOP, nemá za následek, že žaloba, která u něj byla podána proti aktu, kterým příslušné vnitrostátní orgány předaly Komisi novou specifikaci obsahující uvedenou změnu menšího rozsahu za účelem jejího schválení Komisí, je bezpředmětná.
- 17 V tomto ohledu předkládající soud uvádí, že tento výklad plynoucí z jeho ustálené judikatury by nicméně znamenal, že nebude rozhodnuto o legalitě dotyčné specifikace.
- 18 Předkládající soud si nicméně klade otázku ohledně slučitelnosti vlastní judikatury s unijním právem, zejména s článkem 47 Listiny, a to s ohledem na dopad, jež by mohlo mít zrušení rozhodnutí vnitrostátních orgánů týkajícího se žádosti o změnu specifikace CHOP na platnost zápisu prováděného Komisí.
- 19 Za těchto podmínek se Conseil d'État (Státní rada, Francie) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být článek 53 [nařízení č. 1151/2012], článek 6 [nařízení č. 664/2014] a článek 10 [prováděcího nařízení č. 668/2014], ve spojení s článkem 47 [Listiny] vykládány v tom smyslu, že v konkrétním případě, kdy [...] Komise vyhověla žádosti vnitrostátních orgánů členského státu o změnu specifikace názvu a zápisu [CHOP], zatímco je tato žádost stále předmětem žaloby u vnitrostátních soudů tohoto státu, mohou tyto soudy rozhodnout, že již není třeba rozhodnout o sporu, který projednávají, nebo zda s ohledem na účinky spojené s případným zrušením napadeného aktu o platnosti zápisu prováděného [...] Komisí musí soudy rozhodnout o legalitě tohoto aktu vnitrostátních orgánů?“

K předběžné otázce

- 20 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 53 odst. 2 nařízení č. 1151/2012, článek 6 nařízení v přenesené pravomoci č. 664/2014 a článek 10 prováděcího nařízení č. 668/2014, ve spojení s článkem 47 Listiny, musí být vykládány v tom smyslu, že pokud Komise vyhověla žádosti orgánů členského státu o změnu menšího rozsahu u specifikace CHOP, mohou vnitrostátní soudy, k nimž byla podána žaloba týkající se legality rozhodnutí přijatého těmito orgány o této žádosti, aby mohla být předána Komisi v souladu s čl. 53 odst. 2 nařízení č. 1151/2012, dospět k závěru, že již není důvodné rozhodnout ve sporu, který projednávají.

- 21 Úvodem je třeba uvést, že specifikace, na jejímž základě bylo CHOP zapsáno v souladu s postupem, který je pro tyto účely stanoven v člancích 49 až 52 nařízení č. 1151/2012, může být předmětem změny, pokud jsou splněny požadavky článku 53 tohoto nařízení. Tento článek rozlišuje ve svém odstavci 2 mezi změnami, „které jsou podstatné“, na které se vztahuje postup stanovený pro zápis CHOP v člancích 49 až 52 uvedeného nařízení, a změnami „menšího rozsahu“, které jsou definovány v čl. 53 odst. 2 druhém pododstavci téhož nařízení a podléhají zjednodušenému postupu, který je v něm upraven.
- 22 V projednávané věci se nesporně jedná o rozhodnutí o žádosti o změnu specifikace, která je menšího rozsahu, ve smyslu posledně uvedeného ustanovení.
- 23 Pro účely posouzení dopadu schválení takové změny Komisí na žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí vnitrostátních orgánů týkajícího se této změny, která je projednávána před vnitrostátním soudem, je nutné uvést, že nařízení č. 1151/2012 zavádí rozdělení pravomocí mezi dotýčný členský stát a Komisi (obdobně viz rozsudek ze dne 6. prosince 2001, Carl Kühne a další, C-269/99, EU:C:2001:659, bod 50).
- 24 Soudní dvůr totiž konstatoval, že nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 1992, L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4), které stanovilo postup zápisu odpovídající v podstatě postupu zápisu podle článků 49 až 52 nařízení č. 1151/2012, zavedlo systém rozdělení pravomocí především v tom smyslu, že Komise může přijmout rozhodnutí o zápisu názvu jakožto CHOP jen tehdy, když jí dotýčný členský stát za tímto účelem předložil žádost, a že taková žádost může být podána pouze tehdy, když tento členský stát ověřil, že je důvodná. Tento systém rozdělení pravomocí lze vysvětlit zejména tím, že zápis předpokládá ověření toho, že jsou splněny určité podmínky, což ve značné míře vyžaduje důkladnou znalost skutečností, které jsou specifické pro dotýčný členský stát a k jejichž ověření mají nejlepší předpoklady vnitrostátní orgány tohoto státu (obdobně viz rozsudky ze dne 6. prosince 2001, Carl Kühne a další, C-269/99, EU:C:2001:659, bod 53, jakož i ze dne 2. července 2009, Bavaria a Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, bod 66).
- 25 Kromě toho s ohledem na rozhodovací pravomoc, která tak v tomto systému rozdělení pravomocí přísluší vnitrostátním orgánům, je pouze na vnitrostátních soudech, aby rozhodovaly o legalitě takových aktů přijatých těmito orgány, jako jsou akty týkající se žádosti o zápis názvu, které představují nezbytnou fázi v postupu přijímání unijního aktu, neboť unijní orgány nemají ve vztahu k těmto aktům žádný nebo pouze omezený prostor pro uvážení, jelikož takové akty těchto orgánů, jako jsou rozhodnutí o zápisu, podléhají soudnímu přezkumu Soudního dvora (obdobně viz rozsudky ze dne 6. prosince 2001, Carl Kühne a další, C-269/99, EU:C:2001:659, body 57 a 58, jakož i ze dne 2. července 2009, Bavaria a Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, body 70 a 71).
- 26 Z toho vyplývá, že přísluší vnitrostátním soudům, aby rozhodovaly o vadách, kterými by mohl být případně stížen takový vnitrostátní akt, jako je akt týkající se žádosti o zápis názvu, a aby případně předložily Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, a to za týchž podmínek přezkumu, jako jsou podmínky přezkumu vyhrazené jakémukoli konečnému aktu přijatému týž vnitrostátním orgánem, který by mohl nepříznivě zasáhnout do právního postavení třetích osob (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 3. prosince 1992, Oleificio Borelli v. Komise, C-97/91, EU:C:1992:491, body 11 až 13; ze dne 6. prosince 2001, Carl Kühne a další, C-269/99, EU:C:2001:659, bod 58, a ze dne 2. července 2009, Bavaria a Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, bod 57).
- 27 Unijní soud totiž nemá v rámci žaloby podané na základě článku 263 SFEU pravomoc rozhodovat o legalitě aktu přijatého vnitrostátním orgánem a toto konstatování nemůže být vyvráceno okolností, že dotčený akt je součástí unijního rozhodovacího procesu (obdobně viz rozsudek ze dne 3. prosince 1992, Oleificio Borelli v. Komise, C-97/91, EU:C:1992:491, body 9 a 10).

- 28 Jak uvedl generální advokát v bodech 51 až 59 svého stanoviska, tato judikatura vztahující se k řízení o zápisu CHOP je použitelná na postupy jak o podstatné změně, tak o změně menšího rozsahu, jak jsou popsány v bodě 21 tohoto rozsudku.
- 29 Stran žádostí o změny specifikace CHOP, které jsou menšího rozsahu, bylo v uvedeném bodě 21 poukázáno na to, že na základě odkazu učiněného v čl. 53 odst. 2 prvním pododstavci nařízení č. 1151/2012 podléhají témuž postupu, jako je postup pro zápis CHOP.
- 30 Pokud jde o takové žádosti o změny menšího rozsahu, jako je žádost, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, na které se vztahuje čl. 53 odst. 2 druhý pododstavec tohoto nařízení, ty podléhají na základě čl. 6 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci č. 664/2014 a čl. 10 odst. 2 prováděcího nařízení č. 668/2014 zjednodušenému řízení, které se však podobá uvedenému řízení o zápisu, jelikož rovněž zavádí systém rozdělení pravomocí mezi orgány dotyčného členského státu a Komisi, jednak pokud jde o ověření souladu žádosti o změnu s požadavky, které vyplývají z těchto nařízení, jakož i z nařízení č. 1151/2012, a jednak o schválení této žádosti.
- 31 Z výše uvedeného vyplývá, že podle judikatury připomenuté v bodě 26 tohoto rozsudku rozhodují vnitrostátní soudy o vadách, kterými by mohl být případně stížen takový vnitrostátní akt týkající se žádosti o změnu specifikace CHOP, která je menšího rozsahu, jako je vyhláška ze dne 8. září 2017 dotčená v původním řízení.
- 32 V tomto ohledu je totiž třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora přísluší soudům členských států na základě zásady loajální spolupráce uvedené v čl. 4 odst. 3 SEU zajistit soudní ochranu práv, která jednotlivcům vyplývají z unijního práva, přičemž čl. 19 odst. 1 SEU kromě toho členským státům ukládá povinnost zajistit prostředky nezbytné k zajištění účinné právní ochrany v oblastech pokrytých právem Unie (rozsudek ze dne 8. listopadu 2016, Lesoochránárske zoskupenie VLK, C-243/15, EU:C:2016:838, bod 50, jakož i ze dne 26. července 2017, Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591, bod 29).
- 33 Tato povinnost uložená členským státům odpovídá právu na účinnou právní ochranu poskytovanou nestranným soudem zakotvenou v článku 47 Listiny, která je potvrzením zásady účinné soudní ochrany (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 26. července 2017, Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591, body 30 a 31, a ze dne 26. června 2019, Craeynest a další, C-723/17, EU:C:2019:533, bod 54), a která je navíc pro řízení o zápisu obsažena v čl. 49 odst. 4 nařízení č. 1151/2012.
- 34 Otázku v projednávané věci, zda vnitrostátní soud, u něhož byla podána žaloba proti aktu vnitrostátních orgánů týkajícímu se žádosti o změnu menšího rozsahu u specifikace CHOP ve smyslu čl. 53 odst. 2 druhého pododstavce nařízení č. 1151/2012, může dospět k závěru, že o sporu, který projednává, již není namístě rozhodnout z důvodu, že Komise vyhověla této žádosti o změnu, je tedy třeba zkoumat s ohledem na tuto zásadu.
- 35 V tomto ohledu, jak uvedl generální advokát v bodě 58 svého stanoviska, rozhodnutí vnitrostátních orgánů o změnách menšího rozsahu nespádají do výlučné pravomoci unijního soudu, jelikož se jedná o autonomní akty, které jsou nezbytné k tomu, aby o nich Komise mohla následně rozhodnout. S ohledem na velmi omezený prostor pro uvážení, který v této souvislosti Komise má, jsou totiž všechny skutečnosti odůvodňující schválení těchto změn specifikace zohledněny v rozhodnutích vnitrostátních orgánů.
- 36 Z toho vyplývá, že rozhodnutí, kterým Komise schválí takovou žádost o změnu, vychází z rozhodnutí, které orgány dotyčného členského státu přijmou ohledně této žádosti, a nutně tedy odvisí od tohoto posledně uvedeného rozhodnutí, a to tím spíše že prostor pro uvážení přiznaný Komisi při tomto schválení je, jak vyplývá z bodu 58 odůvodnění nařízení č. 1151/2012, v podstatě omezen na ověření,

že žádost obsahuje požadované náležitosti, a že se nezdá, že je stížena zjevnými vadami (obdobně viz rozsudky ze dne 6. prosince 2001, Carl Kühne a další, C-269/99, EU:C:2001:659, bod 54, jakož i ze dne 2. července 2009, Bavaria a Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, bod 67).

- 37 Skutečnost, že vnitrostátní soud, k němuž byla podána žaloba týkající se legality rozhodnutí vnitrostátních orgánů o žádosti o změnu menšího rozsahu u specifikace CHOP, dospěl k závěru, že již není namístě o této žalobě rozhodnout, jelikož Komise tuto žádost schválila, ohrožuje za těchto podmínek účinnou právní ochranu, kterou musí tento soud v případě takových žádostí o změnu zajistit.
- 38 Je tomu tak tím spíše, že postup týkající se žádosti o změnu specifikace, která je menšího rozsahu, zavedený v čl. 53 odst. 2 druhém pododstavci nařízení č. 1151/2012, nestanoví na rozdíl od případu podstatné změny specifikace, možnost podat proti navrhované změně námitku. Za těchto podmínek představuje žaloba týkající se legality rozhodnutí vnitrostátních orgánů, kterým se schvaluje tato žádost o změnu menšího rozsahu, pro fyzické nebo právnické osoby jím dotčené jedinou možnost, jak toto rozhodnutí napadnout.
- 39 Případné zrušení takového rozhodnutí vnitrostátních orgánů by zbavilo rozhodnutí Komise jeho podkladu a vedlo by k přezkumu věci z její strany (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. října 2017, Global Steel Wire a další v. Komise, C-454/16 P až C-456/16 P a C-458/16 P, nezveřejněný, EU:C:2017:818, bod 31, jakož i citovaná judikatura).
- 40 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 53 odst. 2 nařízení č. 1151/2012, článek 6 nařízení v přenesené pravomoci č. 664/2014 a článek 10 prováděcího nařízení č. 668/2014, ve spojení s článkem 47 Listiny, musí být vykládány v tom smyslu, že pokud Komise vyhověla žádosti orgánů členského státu o změnu menšího rozsahu u specifikace CHOP, nemohou vnitrostátní soudy, k nimž byla podána žaloba týkající se legality rozhodnutí přijatého těmito orgány o této žádosti, aby mohla být předána Komisi v souladu s čl. 53 odst. 2 nařízení č. 1151/2012, dospět pouze z tohoto důvodu k závěru, že již není důvodné rozhodnout ve sporu, který projednávají.

K nákladům řízení

- 41 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 53 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, článek 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ze dne 18. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení (EU) č. 1151/2012 Evropského parlamentu a Rady, pokud jde o stanovení symbolů Unie pro chráněná označení původu, chráněná zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality a o některá pravidla pro původ, procesní pravidla a další přechodná pravidla, a článek 10 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládány v tom smyslu, že pokud Evropská komise vyhověla žádosti orgánů členského státu o změnu menšího rozsahu u specifikace chráněného označení původu, nemohou vnitrostátní soudy, k nimž byla podána žaloba týkající se legality rozhodnutí přijatého

těmito orgány o této žádosti, aby mohla být předána Komisi v souladu s čl. 53 odst. 2 nařízení č. 1151/2012, dospět pouze z tohoto důvodu k závěru, že již není důvodné rozhodnout ve sporu, který projednávají.

Podpisy.